

233. Գնաց, յեօզէն պատրաստից, թէ Գաւիթ մէկ բան է ըսիր, Յեօզան գնաց էրկու բան լրի:

Յեօզէն խորոտ պատրաստից:

Էկու Գաւիթ, էսաց.—Յեօզան, կանգնը, էրթանք: Գաւիթ, Յեօզան գնացըն յեօզէն:

234. Գաւիթ էսաց.—Նրեօխպէր, մեղք է, դիւ ըծը խաց բերիս, ջիւր բերիս. մէկ խաա մարդ բռնիս իմ յառէջ, ըծը խաց ջիւր բերի. դիւ իմ խօր տեղն իս, խաց, ջիւր բերիս, չըմ ուտի, չըմ խմի. մէկ մարդ էլ կը բռնիս, ըծը շաւի, մէկ մարդ էլ կը բռնիս, իմ ձին շաւի, պաւի:

Յեօզան գնաց բռնից, լրի, էսաց —Թէ Գաւիթ ձի ինչ կըսի, էնու խօսք աէնիս:

235. Մէկ մարդ էլ բռնից.—Թէ Գաւթը ձին աը շաւիս:

Գաւիթ էսաց —Նրեօխպէր, հախ ինչ իս սուը էդա մարդերուն:

էսաց.—Սմիս խինգ մէծիթի.

էսաց.— Իս ամիս կամամ տաս մէծիթի վուսկի:

Յեօզան թուղից գնաց տուն:

236. Գաւիթ էսաց.—Մշակ, գնա, իմ ձին ջրի, սափուը մա, գնա յաղբիւր, անուշ ջիւր բի, պղընձ էն տեղն ի, դի յառջև իմ ձին թը խմի:

Մշակ առից սափուր, գնաց յաղբուր, լիք ջիւր էրաց, էկու, գնաց փայախ, լցից պղինձ, վիբուց տանը գնը յիւջիւ ձիւսն ոը խմի, ձին մէկ ուր գլեօխ թախթըփից: Որ թախթըփից, էդա մշակ խելքամաղ ըլաւ, ընկեաւ գեաըն, մեռաւ:

Գաւիթ կանգնաւ, «մշակ չէրի, մկայ բանմ իլիւ ի»:

237. Գնաց տիտաւ մշակ յէրիէն պառկիր ի.

—Տօ՛ մշակ, գօ՛ մշակ, կը կանչի: Մշակ սիլի ձէն չի սայ:

Մէկ քիչ պաղ ջիւր լցից յերսի վերայ:

Մշակ աչքիւր բացից, Գաւիթ ձեռ տուից, կայնացըցուց:

էսաց.—Մշակ, ի՞նչ ըլաւ քի:

էսաց.—Գաւիթ, իս կերթամ իմ տուն:

238. —Վրէ՛ կերթան, մշակ.

—Սխը քեօ ձին մէկ օր ըծը կոպանի, գլեօխ թախթըփից, էնու դարպից իս վախեցայ, քիչ էր իս մեռնէր, էլմ՛ դիւ խասար:

էսաց.— Է՛, յիմար ձին, էդա մարդ իս բռնիր իմ քի ջիւր սայ, քի գեարը տայ, քիւ քեամակ աղէկ թիմրի, դիւ ընչի՛ չըս թուրկի, իս բալքիւ յիւրիշ տեղ կերթամ. դիւ կը մնաս անօթի, ծարաւ. քի գեարը, ջիւր աուսղ չըլնը. հա՛, ճանչի էդա, դքի պախացող ի, խօրոտ ճանչցի: